

Ca-Nostra

*** ANY TERCER, NÚM. 118 *** QUINZENARI POPULAR *** INCA, 1 DE JANER DE 1910 ***

ELS ESCLOPS DEL INFANT JESÚS

CONTARELLA DELS REYS

Vet-aquí qu'una vegada a una vila de montanya hi havia, un ninet de set anys anomenat Joan, horfe de pare y mare, qu'havia quedat a càrrec de una tia seva, persona de molt mal gènit y agarrada, que may feya cap festa a son nebodet y suspirava de pena quan el veyia menjar ab bona gana un plat d'escudella.

Però el pobre Joanet era de bon natural y estimava molt a n-aquella vella, ab tot que li feya venir mitges esgarrifances de por la berruga plena de pels grisos que ella tenia al cap del nas.

Com que a la tia d'en Joan tothom de la vila li sabia sa calsa de llana plena de dobles d'or, no havia gosat portar al seu nebot a la escola de nins pobres, però havia regatetjat tant per obtenir una rebaxa de preu, que'l mestre, enfadat de tenir un dexeble tant mal vestit y que pagava tan malament, li posava tot sovint sense justícia les orelles d'ase y el feya ser l'ase dels cops de sos companys.

Lo pobre minyonet era doncs malhaurat com les pedres del camí y havia de amagar-se a tots los recons per plorar.

Passant dies y més dies, s'acostava la festa del Reys y vet-aquí que cada any lo mestre portava'ls nins a una funció que feyen el vespre del dia abans a l'esglesia del poble.

Aquell any l'ivern era molt crú y tota la montanya estava cuberta ab dos pans de neu; per axò els nins varen anar a la festa ben abrigats y ab la gorra forrada de pell, enfonzada fins a les orelles. Solsament el pobre Joanet va comperexer ab lo vestit de tot l'any y no duguent a n-els peus més qu'uns calsatins de cotó estripats y los esclops.

Els dolents de sos companys esclafiren a riure veyentlo tan arrupit y tremolós, però'l pobre horfanet tenia tanta feyna a bufarse els dits y lo feyen patir tant les sedes, que ni tan sols va pararhi esment.

Y la colla d'atlots de dos en dos, ab lo mestre darrera, varen fer camí cap a la parroquia. Donava bõ estar dins l'esglesia tota resplendent de ciris encesos, y els estudiants mitx excitats per la escalforeta varen aprofitarse del soroll de l'orga per xerrotetxar a mitja veu. Tots parlaven de lo que'ls Reys los posarien dins les sabates que no se descurarien gens de dexar a la finestra abans

d'anar a n-el llit. Estaven tots desvetllats com ratolins, comensant ja aleshores a disfrutar de l'alegría que tendríen l'endemá al despertar-se quan veuríen les sabates totes plenes de dolços y voltades de cavalls, sabres y trompetes.

En Joanet bé prou sabia per l'experiencia de cada any que la seva tia el faria anar a n-el llit sense sopar, però segur com estava de haver estat tot l'any bon minyó y treballador, tenia també pensat posar a la finestra el seu parell d'esclops.

Un cop acabada la funció, els feels se n'anaren y els nins sempre de dos en dos y acompanyats del mestre, feren també cap a llurs cases.

Y vet-aquí que baix del porxo de l'esglesia, assegut sobre un banc de pedra hi dormia un ninet vestit de llana blanca y ab els peus descalços.

No tenia la fatxa de captayre; puis son vestit era nou y molt net y tenia al seu costat lligats ab un mocador una esquadra, una destal, una plana y altres eynes de fuster. Iluminada per la lluisor dels estels, sa cara tenia una expressió de dolçor divina y los seus cabells llargs, rissats y rossos, semblaven encendre una aureola al voltant de son front. Mes els peus del infantó, descalços y amoratats pel fret de aquella nit cruel de Janer, feyen pena de mirar.

Els nins d'estudi, ben vestits y calsatos com anaver, passaren indiferents devant d'aquell desconegut y fins alguns dels més rics de la vila llensaren sobre d'ell una mirada aon s'hi llegia tot el despreci dels rics pels pobres, dels ben nodrits pels famolencs.

Però en Joanet, sortint de la esglesia el derrer, va aturarse tot commogut devant del bell infant que dormia,

—¡Ah!, va dirse l'horfanet, ¡axò fa llástima! ab un temps tan fret aquest minyó va descals. Y lo qu'es pitjor encara, no té ni tan sols una sabata o un esclop per posar devant d'ell mentres dorm a fi de qu'els Reys li dexin alguna coseta.

Y duyt pel seu bon cor, en Joanet se va treure l'esclop del peu dret, lo posá devant del infant adormit y s'entorná a casa de la seva tia com va porer, ara a peu coix, ara mullant el calsatí dins de la neu.

—¿No veys aquest pólissa?—va cridar sa tia veyentlo arribar descals —¿Qu'has fet del esclop mala pessa?

En Joanet no sabia dir mentides y tot tremolant de por al veure com s'arrissaven els pels de la barra de sa tia, va contarli la ven-

tura.

Però la vella va esclatá ab una espantosa rialla.

—¡Ah, mirau el senyoret com se descalsa pels captayres! ¡Ah, mirau el senyoret com fa malbé lo seu parell d'esclops per un perdulari! ¡Vet-aquí una cosa ben nova! Ja veurás com jo posaré a la finestra l'altra esclop y els Reys t'hi durán una verga per assotar-te quan te despertis. Demá passarás tot el dia a pa y aygua y veurem si una vegada tornarás donar el teu calsat al primer vago que trobis.

Y la mala vella després de donar al pobre ninet un parell d'esclafits va ferlo trescar escales amunt cap a la cambra fosca aon tenia el seu marfegot.

Lo bon minyonet no va desesperar encara de la bondat dels Sants Reys. Va posar tot plorant l'esclop que li restava a la finestra y se dormí ben prompte sobre son coixí mullat de llágrimes.

L'endemá de bon matí, sentint la veu enragollada de sa tia que'l cridava, en Joanet saltá depressa del llit y aná a mirar l'esclop. ¡Oh maravella! tota la finestra estava plena de juguines, de lleminadures, de diners y de tota classe de riqueses; y devant de tan gran tresor hi havia l'esclop dret qu'ell havia donat al ninet adormit del porxo de la esglesia. Podeu contar també quines exclamacions hi faria la vella de sa tia que hi va correr amantent al escoltar los crits del infant.

Mentres tant de fora s'hi sentien grans rialles. La dona y el nin sortiren per sebre que era tot allò y varen veure totes les veynades seues al voltant de la font. ¿Que havia passat? ¡Oh! una cosa ben divertida y extraordinaria. Los fills dels acomodats de la vila no havien trobat més que vergues y garrots en les seues sabates. La vella y l'horfanet aleshores pensant en les riqueses que tenien a la finestra, varen sentirse plens de esglay, quan vet-aquí que veuen arribar el senyor rector tot transtornat. Sobre del banc de prop de l'esglesia, en el meteix endret aon s'havia adormit el vespre abans un infantó vestit de roba blanca y descals, el sacerdot acabava de veurehi un cercle d'or incrustat sobre les antigues pedres,

Y tots varen persignarse devotament comprenent qu'aquell hermós infant adormit, que tenia aprop seu les eynes de fuster, era lo meteix Jesuset en persona y tots s'inclinaren devant del miracle que Deu havia volgut fer per recompensar la caritat de un nin.

Traduhit del francés per A. C. Pvre.

NIT DE NADAL

Jo vull la taula parada
com el temps en qu'era nin,
aprop de la llar fumosa,
baix del sostre revellit.

Sols vos y jo, la serventa,
tornam al casal antich,
tots els altres se'n anaren
y may més han de venir.

Gurniu la taula ben llarga,
que hi cabien grans y xichs,
que ha nascut el Fill del Home
y es nit de goigs esta nit.

Y treis la yaxella fina,
les estovalles de bri,
ompliu els pitxers de roses
com en temps que era felis.

Posau en un cap de taula
la cadira del padri,
en l'altra cap la del pare,
y la de la mare al mitj.

Avora d'ella la trona
de mon germanet petit;
jo m'asseuré a l'altra banda
com en temps que von fugir

Encenen la llar dels avis,
mitj cremat hi ha un tronc de pi;
l'últim dia que's va encendre
quan la mare va morir.

Y anau a lluny, la serventa,
que m'ofeguen els sospirs
y vull que s'abeuri l'ànima
ab els recorts d'aquí dins.

Jo'l rostre domunt la taula
posaré ben escondit
entre'ls braços que no troben
ningú qu'estrenyer assí.

Ab mos gemechs d'anyoransa
la taula faré estremir;
millor que diguin les copes
com si m'estès entre els vius.

La ventada en les encletxes
fará'l udol del mastí
ab qui en l'ascó m'adormia,
abrassats com dos amics.

Y per sobre de ma testa
el remor tenc de sentir
de la gavia trista y sola
que mou'l vent d'esta nit.

Y en la paret els filferros
veurán mos ulls enrojits
com los barrots d'unes rexes
que passen sens may finir.

Estant sentiré per fora
com tresca la gent felis,
sonat ferrèts y guitarres,
que'l goig per tot sobrehix;

Y als vidres de la finestra
escollaré dols brugit,
igual que si fos la mare

trucant ab lo cap dels dits.

Y, ay, que la mare no ha d'ésser
sinó'l palmó que hi dexi;
tan ayrós quan jo'l portava
y ara trencat y ennegrit!

A. GUIMERA.

SA LLEDRIOLA DEL POBRE

—OBRES SON AMORS—

Suscripció dels devots de la Sagrada Família pera regalar el dia de sa Festivitat plagues d'estalvis de 5 pessetes cada una a families necessitades y d'honrades costums en memoria de Jesús, Maria y Joseph, model de families cristianes.

Suma anterior: 26'80

D. Bartomeu Tortella 0'25.—D. Joseph Oliver 0'25.—D. Bartomeu Bestard 0'50.—Mossen Bartomeu Gelabert 1'00.—S. D. 0'10

Total: 28'90

Aconsellats per un catòlic social, hem determinat que les plagues d'estalvis sols duquen l'imposició de 5 pessetes y així seran més els pobres beneficiats.

Les persones qui nos han donades almoines poden presentarnos pobres de la seua satisfacció.

Ja tenim alguns noms de persones merexedores de la caritat social.

QUART CERTAMEN

¡Ale, glossadors mallorquins, fora vessa que ja hi tornam esser!

Un bon amic pobler molt amant de sa cultura popular ofereix al autor de sa millor glosada contra sa Blasfemia, un Premi de 25 pessetes.

Sa glosada d'assunto lliure que més agrada a n-el Jurat Calificador, que com sempre será en veritat justicier, gonyará un *Obsequi de tres llibres de literatura*.

Y finalment, sa millor ressenya històrica, en prosa, sobre s'illuminació a Sa Pobra obtindrà un bell *Diploma d'honor*.

Ses condicions son com en els anys anteriors y els treballs tendrán que ser presentats en aquesta Redacció antes de tocar mitjdie el diumenge de Passió, qu'enguany será die 13 de mars. Com de costum sa festa del Certamen, si Deu ho vol, la celebrarem en la segona de Pasco. Qualsevol qui vulga més detalls se pot dirigir a

SA REDACCIÓ.

Sa Pobra die de Capdany de 1910.

De «Sa Marjal»

Publicacions que nos honren en lo seu canvi

El Diàrio de Palma.—Palma.
Gazeta de Mallorca.—Palma.
La Almudayna.—Palma.
El Sóller.—Sóller.
El Felanigense.—Felanix.
Sa Marjal.—Sa Pobra.

Vida Llevantina.—Canet de Mar.

El Norte Catalán.—Vich.

La Bandera Regional.—Barcelona,

Ora et Labora.—Sevilla.

El Labriego.—Villafranca del Panadés.

La Creuada.—Terrassa.

Boletín del Obrero.—Palma.

Heraldo de Cristo.—Palma.

Apostolado Franciscano.—Palma.

La Aurora.—Manacor.

La Veu de la Costa.—Arenys de Mar.

La Lectura Popular.—Oriola.

L'Apat.—Sant Sadurni de Noya.

El Missatger del Sagrat Cor de Jesús.—Barcelona.

La Gazeta Montanyesa.—Vich.

L'Avenç del Empordá.—La Bisbal.

El Magisterio Balear.—Palma.

El Eco Social.—Almería.

Catalunya.—Sabadell.

El Social.—Barcelona.

Bolletí de la Societat Arqueológica Luliana.—Palma.

L'Art del Pagés.—Barcelona.

La Sagrada Família.—Barcelona.

La Familia Cristiana.—Barcelona.

El Cooperador.—Zaragossa.

El Mensajero Lauretano.—Mataró.

El Seglar Catòlico.—Palma.

El Pilar.—Zaragossa.

La Resson de l'Avior.—Mataró.

Revista Popular.—Barcelona.

Boletín de Acción Social.—Sevilla.

La Buena Prensa y el Buen Libro.—Madrid.

Boletín Agrícola.—Palma.

El Correo Mariano.—Palma.

Tant bones lectures demanen una saleta pública perque puguin esser llegides per nostre jovent faltat del pa de la cultura.

Nova Congregació Mariana

Sa mitjana festa de Nadal va quedar solemnement establerta a n-el veinat llogaret de Biniamar la Congregació Mariana de joves.

Acte de tanta importancia y trascendencia va esser celebrat ab una polida festa religiosa y literaria en que hi prengueren part tots els veïns d'aquell rioler poblet. Conten qu'hi va haver completes molt lluides el vespre abans y una numerosa Comunió general l'on-demà dematí y ofici solemne y un garrut sermó predicat ab clara y sencilla eloquencia per Mossen Antoni Llabrés y molta murta escampada pels carrers y pinotells sembrats encà y enllà del poble. Tot això mos conten que veren ab gust els biniamers, però de lo que's mostren vertaderament encantats es de les poesies que los recitaren alguns Congregants de Palma, dels cors y pessets de música que'ls mateixos los deixaren sentir y dels valents y energics discursos que los dirigien als Congregants ciutadans y benvolguts amics nostros D. Joseph Font y Arbós y D. Ramon Morey y Antich.

Tot vos sia enhorabona, biniamers, per haver establert entre voltros aquesta Congregació que vos ha de portar molts y extraordinaris beneficis. Enhorabona y seguiu pel camí del bé y de la virtut unic que pot fer als pobles grans y forts.

CA-NOSTRA

Passa de dos anys que veu la llum pública nostre Setmanari, que unit al temps que duraren les altres publicacions mallorquines qu'han sortides a la Ciutat d'Inca baix la mateixa direcció, forma un quinqueni afavorit de treballar a la mateixa tasca ab dalit y entusiasme.

No n'estam cansats! Nostros amics de cada dia més nombrosos tampoc ens fan fatxada; així es, que may haviem tenguda més col·laboració per nutrir d'original nostros Setmanaris que'n l'actualitat, com s'en acabaran de convense nostros subscriptors al rebre l'hermós Almanac Literari; y apesar dels elements de redacció disponible nos veim obligats a fer quinzenari CA-NOSTRA, per una temporada més o menos llarga, per dispondre de poc personal a l'impremta per la seua confecció, dificultat que no hem poguda vense de moment sens desatendre a altres compromisos que li donen vida.

No prenguin nostros amics y subscriptors a cansament la variació, o com a un camí per conduir CA-NOSTRA a la desaparició del drap de la premsa. Res més lluny de nostro intent, en nosaltres qu'en la práctica de cinc anys ja no hi tenim ilusions y sabem que donen de si les publicacions de la ídola de la nostra.

Dels projectes que tenim pensats per més endavant, res ne volem dir. L'homo es fill de les circumstancies y Deu dispondrá de la voluntat y del desij que'ns anima per treballar a n-el camp social.

Escapulons

DE ROMA

17 Desembre 1909.

Una de les qüestions que més han divertit als catòlics ha sigut la promoguda pel diputat Podrecca, director del periòdic *L'Asino*, al sostenir que'l miracle es sempre una falla, bona per ser creguda sols per les persones sens instrucció. Aquesta dita va esser recullida per l'aixerit franciscà, P. Agnósti Gemelli, originantse d'aquí una especie de desafio en qu'el diputat radical italià devia provar qu'algun dels miracles de Lourdes era fals y el P. Gemelli portar la contraria. Per això se determiná tenir una discussió pública, establintse qu'els dos disputants nombrarien tres que'n podríem dir padrins per intervenir en els preliminars del desafiament. En Podrecca tot pompós digué en carta pública que havia escullit a tres personatges que citava; el P. Gemelli s'afanyá a nombrar els seus apoderats y quan aquests anaren per posarse en comunicació ab els del anticlerical, els darrers digueren que no sabien de que se los parlava y un d'ells ofegí que en cap manera volia intervenir en la discussió. Això prová qu'el batallador diputat no era més que un xerrayne y que anava solsament a enredar y fugir d'estudi. Aquesta falta de serietat feu que els representants del P. Gemelli, que

eren el professor Fideli, el diputat Longinotti y l'advocat Pericoli engegassen a passeig en Pedrecca per sa falta de serietat en les discussions y que ab fetxa del dia 5, del corrent el docte frare menoret acabás de posar en evidència al enredador radical.

D. L.

DE TAL ARBRE...—«Coincidint ab el fet d'haver estat posats en llibertat molts dels detenguts després dels successos de Juliol, han aumentat en gran manera els robos y atacs, especialment cap al vespre, en el *Ensanche* y barris extrems.

Ja ho esperávem.

Els saquetjadors, incendiariis y assessins que intervengueren en els successos de Juliol, al tornar a Barcelona han tengut que donar testimoni de vida y prova de sa honradés.

¡Es una gran missió aquesta de tolerar el retorn de *apaches* y lladres!»

A L'ARGENTINA.—El govern Republicà de Buenos Aires, a fi de reprimir el moviment anarquista, ha disposat siguin expulsats d'aquella República 3.000 anarquistes y suprimint sos periòdics.

Així obra una República.

Noves d'Inca

—Dia 26 del mes passat se comensá un solemne Triduo de Coranta Hores, que per primera vegada tengué lloc a la Parroquia, iniciat pel Sr. Rector, Mossen Bernadí Font.

En tots els vespres predicá, nostro amic, Mossen Llorens Riber, lloretjat poeta de nostra literatura. Els seus sermons abundaren en passatges que per la forma y llenguatge eren idíllics per demostrá que Jesucrist cantá Victoria demunt la mort.

Agradá ferm.

—Ha mort D.ª Joana Janer y Alzina, propietaria de la nombrada fonda *Can Janer*.

Donam nostro afectuós condol a la familia mentres pregam pel descans etern de la difunta.

—El Círcol d'Obrers Catòlics en Junta General ha canviat mitat de Junta Directiva, essent elegits: President, D. Joseph Gonzalez, tinent retirat de la Guardia Civil; Depositari, D. Joseph Oliver; Vocals: D. Joan Buades, y D. Jaume Fuster; Secretari, D. Bartomeu Bestart.

—La Societat «La Constancia» per unanimitat de votants ha elegit President a D. Joan Colí, Secretari del Jutjat Municipal.

Els demés membres que componen la Junta Directiva son:

Vice-President, D. Ramon Reus Campins; Contador, D. Joan Pieras Ramis; Secretari, D. Joseph Rotger Vidal; Vice-Secretari, D. Pere J. Estrany Mateu; Depositari, D. Gabriel Guasp Alzamora y Vocals, D. Gabriel Biseilach Amer, D. Pau Mir Llabrés, D. Antoni Seguí Pujadas; D. Antoni Llobera Payeras.

Junta Consultiva:

D. Amador García Lopez, «Jaume Martorell Beltrán, «Pere Antoni Figuerola Alorda, «Antoni Serra Barceló, «Pere Antoni

Payeras Llompart, «Gaspar Llopis García «Antoni Ramis Truyol, «Joseph Aguiló Forteza, «Andreu Pericás Pieras, «Joseph Gual Estela.

Tot los sia enhorabona.

—Els Pares Franciscans, després d'haver fet un poc d'obra a unes dependencias que no estaven esbucades de lo qu'han adquirit, definitivament s'han instalats a n-el Convent de Sant Francesc; y es provable, que'l tercer diu nenge d'aquest més fassin la festa d'entrada a la iglesia de la seua Orde.

Ja dia 29 del mes passat el Rnt. Cura-párroco, Mossen Bernadí Font, en nom del Sr. Bisbe, feu entrega de la Iglesia de Sant Francesc al Rnt. P. Pere J. Cerdá Franciscá, com a representant de l'Orde.

En foren testimoniis de tan important acte, el Batle D. Joan Alzina y Mossen Joan Quetglas Vice-Secretari de la Cambra Obisiscopal, autorisant l'acta d'entrega el Notari eslesiástic, Mossen Joan Colí.

Com el programa de la festa d'entrada encara no está determinat, no'm podem donar detalls, però si que podem assegurar que será una solemnitat extraordinari.

—Les noticies d'Inca durant el present any les duren en formá de Cronicó,

Cronicó d'Inca

En nom del Pare, del Fill y del Esperit Sant comensa el Cronicó d'Inca de l'any 1910.

Dia 1.—Surt l'any nou ab un temps estirat. A la Parroquia se celebren oficis divins ab assistència del nou Ajuntament. Seu el cap devanter el nou Batle de Real Orde, D. Francesc Llabres, Melje, seguint el tinent de Batle, D. Domingo Alzina, y tots els altres retgirdors. No s'hi veu la figura de D. Joan Alzina. Llástima que no haja quedada dins el Consistori persona de tant de prestigi.

Després del Evangeli el Vicari Moss. Colí doná conte del moviment de la població durant l'any 1910 en la sigüent forma: naixements: nins 104, nines 105, total: 209, una nina més que nins.—Morts: homos 60, dones 48, total: 108, 12 homos més que dones.—Morts petits: nins 33, nines 34, total: 67.—Total de morts de totes classes 175, els naixaments son 209, resultant un augment de 34; nins 12 y nines 22.—Matrimonis se n'han celebrats 53.

Mossen Sebastiá Llabrés fe un bell sermó de l'influencia del nom de Jesús dins la societat.

Horabaixa se posa de fret y el vespre fa una brusca. Els pous encara no han revengut y se sent estranyadat d'aigo.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

Pessetes:		
Bessó.	el quintá de 00'00 a	93'00
Blat.	la cortera de 00'00 a	18'00
Xeixa	id. de 00'00 a	19'00
Ordi.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'50
Sivada.	id. a	08'50
Ídem. forastera	id. a	07'50
Faves cuifores.	id. a	19'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'50
Porcs grassos	s'arrova de 11'00 a	11'50

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

EL TREBALL A INGLATERA, ALEMANYA A FRANSA

Segons una estadística la situació dels treballadors en eixes tres nacions es la següent:

De 1905 a 1908, segons informació de l'Oficina de Treball, els salaris dels obrers anglesos poden representar-se per 100; per 83 al dels alemanys y per 75 al dels francesos.

La duració del jornal era 100 dels anglesos, 111 pels alemanys y 117 pels francesos.

El gasto per viure es 100 a Inglaterra, 115 a Alemanya y 118 a Fransa.

El preu del sucre es 100 a Anglaterra, 111 a Alemanya y 153 a Fransa; el preu del bou es com 100, 112 y 105 respectivament; y el del moltó en relació a les xifres 100, 137 y 131.

La mantega en relació de 100, 105 y 94 en les tres nacions.

La llet com les cifres 100, 71 y 75.

D'aquesta curiosa estadística ne surt que'l treballador anglés es el que viu en millors condicions y ha assolit més alt grau de benestar.

Axò deuen medir-tarbo molt nostres jornalers.

Ab el seu esperit pràctic, ab la seua organització seria y temible, sense estèrils saragates ni utopies impossibles, han obtingut els obrers anglesos més ventafjes que'ls de altres països.

ENGREIX DELS PORCS

A Inglaterra s'han fet proves sobre l'aliment més ventafjós pera engrexar als porcs y s'ha comprovat qu'el millor aliment es la patata, vist que'l porc paeix el 94 per 100 de les materies orgàniques de dit aliment, mentre que de la farina d'ordi solament un 83 per 100 está pait; de manera que'l conreu de la patata y la cria de porcs deurién estar sempre en combinació l'un a l'altra.

CONCURSO DE GALLINAS PONEDORAS

En el Colegio de Agricultura de Reading (Inglaterra) se ha efectuado un concurso de gallinas, con el objeto de conocer su rendimiento en huevos, tomando parte en él gallinas inglesas, americanas y dinamarquesas, pertenecientes á las razas italianas blanca y oscura, demostrando los resultados obtenidos, según ya se sabía, que las razas chicas son las más ponedoras, sobre saliendo entre ellas las dinamarquesas. Durante el periodo de prueba, un cierto número de gallinas danesas, blancas y oscuras, que pesaban la mitad que las inglesas y un 10 por 100 menos que las americanas, produjeron más de 100 huevos mientras que el rendimiento máximo de las americanas fué de 88 huevos y el de las inglesas 36. Por otra parte el peso de los huevos daneses era algo mayor de 16 libras, los 120; el de los americanos, 17 libras, y el de los ingleses, 15 libras aproximadamente.

De «El Labriego»

Biblioteca de la Familia Cristiana

VOLÚMENES PUBLICADOS

I. A LAS MADRES: Como habeis de educar a vuestros hijos para Dios, para la familia y para la sociedad, por el P. J. Charruau, S. J. Obra traducida por D. Laureano Acosta, Abogado. Precio: 4 ptas. rústica, y 5 en tela.

II. LA MORAL DEL JOVEN. Consecuencia de la impureza, necesidad de las buenas costumbres, por el D. Surbled, traducción del Dr. Blanc y Bonet. Precio: 3 ptas. en rústica, y 4 en tela.

III. CAMINO DEL MATRIMONIO. La joven en el hogar educándose para ser modelo de esposas y madres, por el R. P. Juan Charruau, traducida por D. Naciso Sicars y Salvadó en Derecho y Filosofía y Letras. Precio: 4 ptas. en rústica, y 5 lujosamente encuadernado.

De estas obras hay existencia en nuestra librería.

L'ENGINYÓS HIDALGO

Don Quixote de la Mancha

compost per MIQUEL DE CERVANTES
SAAVEDRA

y traduit en mallorquí la primera vegada per
N'ILDEFONSO RULLAN, PREVERE

S'ha posat en venta el primer y segon tom de que costa aquesta òbra, a n-el preu de TRES pessetes, encuadernat en rústica, y a CINC encuadernat amb tapes de lujo. S'en venen a nostra Administració.

ALMACENES SAN JOSÉ DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.
SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Mapa DEL IMPERIO DE MARRUECOS

(MOGREB=EL=AHKSÁ)

trazado á la vista de los datos más recientes
por el Comandante de Ingenieros

D. BENITO CHIAS Y CARBÓ

ESCALA DE 1:3.000,000

BACELONA

Editado por la casa de D. Alberto Martín.

Se vende en esta Administración.

VIVA + JESÚS

EJERCICIO DEVOTO

PARA HACER

La Hora Santa

Se vende en nuestra Librería a 15 céntimos de peseta.

Dieteris

per l'any 1910

UNA PESSETA

Calendaris

Americans

DE TOT PREU

Blochs

del Cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, religiosos y comuns.

Almanac

BAILLY-BAILLIERE

per l'any 1910

Almanac

de
LA FAMILIA CRISTIANA

Una pesseta

Ne trobareu a la Llibreria del carrer de Mallorca, 1.

INCA

La Lectura

Dominical

DE MADRID

A n-aquesta Administració s'abmeten renovacions a la subscripció de dita revista.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de subscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.